Farní list

ČERVEN 2025

ŘÍMSKOKATOLICKÁ
FARNOST SUŠICE

Kostely se vždy stavěly pro setkání s Bohem. Je to a vždy bude výjimečné místo – jiné než ostatní budovy. Před asi 15 lety mě po mši oslovila jedna babička. Babičky jsou moc hodné ženy, které mladým zaručí, že vše vyřídí. Jednalo se o křest vnuka nebo vnučky. Hned od začátku jsem babičku zdvořile odmítnul: „Jste moc hodná, ale já potřebuji mluvit s rodiči dítěte." Byla neodbytná a že to ona všechno zařídí. Tak mě donutila k dialogu: „Mají svatbu v kostele?" Ticho. „Mají aspoň civilní svatbu?" Ticho. „Chodí aspoň někdy do kostela?" Tady už byla reakce. „A k čemu je kostel? Já se můžu modlit všude i v lese i na louce." Já jsem se otevřeně pousmál a řekl: „Paní, já mám zkušenost, že jak se člověk nemodlí v kostele, tak se nemodlí vůbec." Paní byla dobrá. Také se pousmála a odpověděla: „No jo, máte pravdu." S úsměvem jsme se rozloučili.

Mají naše modlitby a především účast na nedělní mši nějaký vliv na náš život? Mají, i když nevíme jaký. Vzpomínám na příběh jednoho důstojníka na velké turistické lodi. Měli tam kapli a každý den brzo ráno jim kněz sloužil mši. Důstojník byl na každé mši. Potom měl službu a byl na své podřízené, kteří čistili palubu, nepříčetně hrozný. Až jeden nevydržel a přímo se ho zeptal: „Pane, každý den ráno jste na mši svaté a přitom jste tak hrozný. Jak to vysvětlíte?" Odpověděl: „Ve mně je taková zloba, že pokud bych nebyl na setkání s Všemohoucím, tak bych vás všechny hodil přes palubu!"

P. Ondřej

Duchovní setkání dětí a mládeže v Sušici.

Ve dnech 18. až 24. května se uskutečnila společná pouť farností Horažďovice, Sušice a Velhartice. Vedoucím této pouti byl otec Mariusz z Horažďovic a doprovázeli nás i otec Ondřej ze Sušice a otec Robert z Velhartic. Celou pouť zajišťovala CK Avetour.

V Medžugorji jsme bydleli ve dvou pohodlných penzionech nedaleko kostela sv. Jakuba. Program jsme měli společný s poutníky z fatimského apoštolátu z Koclířova, kterých do Medžugorje přijely dva autobusy a doprovázel je P. Dokládal.

Farní kostel sv. Jakuba.

Každý den jsme začínali v 8 hodin slavením české mše svaté a pak pokračovali dalším programem, při modlitbě růžence jsme vystoupali na Podbrdo – kopec zjevení Panny Marie, další den jsme se modlili křížovou cestu a šplhali kamenitým terénem na Križevac. Také jsme navštívili Cenacolo – komunitu, kde se mladí muži pokoušejí zbavit různých zavislostí a najít nový smysl života pomocí modlitby, práce a služby bližním, vyslechli jsme si i dvě krásná svědectví.

Odpočívající poutníci.

V Medžugorji jsme také navštívili novodobé sídlo manželů, kteří v Kanadě prodali svůj podnik, který jim vynášel miliony, a rozhodli se žít na místě, kde se zjevuje Panna Maria, pomáhat druhým a svědčit o pravém smyslu života. Moc zajímavé.

Paní Olga Merkovičová, která byla naší místní průvodkyní, nás také zavedla do místa „Mariino celo“, to je vesnička nedaleko Medžugorje, kde je několik domků, a starají se zde o opuštěné děti a sirotky.

Od 17 hodin pak každý den probíhal společný mezinárodní program, kterého se účastnilo tisíce poutníků. Začínalo se modlitbou dvou růženců, pak byla mše sv., po ní další růženec a pak buď modlitby za uzdravení nebo adorace.

Poutníci také mohli využít služby zpovědníků, zpovídalo se v několika jazycích a každý den jsme pak v kostele sv. Jakuba mohli po modlitbě získat plnomocné odpustky.

S Medžugorjí jsme se rozloučili v pátek po poledni a vyrazili směrem k domovu. Cestou nás ještě čekalo zastavení na krásném poutním místě Vepric u Makarské, kterému se také říká „Chorvatské Lurdy“, kde jsme se také rozloučili s poutníky z Koclířova a pak pokračovali každý svým směrem.

Kdo chtěl, mohl se během této naší poslední zastávky vykoupat v Jaderském moři.

Do Čech jsme dorazili v sobotu v časných ranních hodinách a byl to pro nás teplotní šok, v Horažďovicích byla namrzlá auta.

Děkujeme Pánu za hluboký duchovní zážitek, za láskyplný dotyk Panny Marie a také za ochranu strážných andělů a samozřejmě všem našim duchovním otcům, kteří nás s obětavostí doprovázeli.

Anna Blažková

SLUŽBA POTŘEBNÝM JAKO PROJEV VÍRY V PRAXI

Charita Sušice už více než dvacet let pomáhá lidem v našem regionu – těm, kdo se dostali do náročné životní situace, potřebují péči, radu, podporu nebo jen být v těžké chvíli slyšeni a přijati. Pečujeme o seniory, poskytujeme sociální poradenství, pomáháme rodinám i lidem bez domova. Zároveň si ale stále více uvědomujeme, jak hluboce je naše služba spojena s vírou a životem farnosti.

Naší každodenní činností je být nablízku těm, kdo jsou slabí, unavení nebo ztracení. A právě v této blízkosti často zažíváme malé zázraky. Děkujeme, že se můžeme i v těžkých chvílích obracet na duchovní oporu naší farnosti, především na našeho pana faráře R. D. Ondřeje Urbisze. Jeho zájem o naši práci a ochota být k dispozici nejen věřícím, ale všem potřebným, je pro nás velkou posilou.

Charita Sušice a farnost spolu tvoří živé společenství. Někdy se potkáme na duchovní rovině, jindy při společném setkání nebo akci – jako tomu bylo i letos při **Noci kostelů**, do které jsme se zapojili už podruhé. I tentokrát jsme vnímali radostné propojení lidí různých generací, povolání a životních příběhů. Pro mnohé byla tato noc nejen kulturním zážitkem, ale i vnitřním zastavením a povzbuzením.

Naše služby běží každý den – v Sušici i v okolních obcích působíme prostřednictvím pečovatelské a odlehčovací služby, sociální poradny a řady dalších aktivit. Pracujeme v domácnostech klientů, na ulici i v našich střediscích.

Podporujeme také dobrovolnictví. To pro nás znamená rozhodnutí darovat svůj čas, pozornost a blízkost někomu, kdo to potřebuje. Mnohdy stačí „jen“ naslouchat, být nablízku, dát najevo: nejste sami. Krásným příkladem dobrovolnictví je pro nás příběh Natálky a paní Anny.

Paní Anna žila sama ve svém bytě. I když už kvůli zhoršenému zdravotnímu stavu nemohla chodit ven, její zájem o svět nikdy nevyhasl. Četla, sledovala zprávy, přemýšlela, měla spoustu myšlenek, ale dlouho neměla nikoho, s kým by je mohla sdílet. Až do chvíle, kdy do jejího života vstoupila naše dobrovolnice Natálka.

Natálka začala za paní Annou pravidelně docházet. Společně si povídaly o knihách, politice, životě. Paní Anna se na každou návštěvu těšila. Mezi mladou dívkou a starší dámou vznikl vztah založený na vzájemném respektu, trpělivosti a radosti z prosté lidské blízkosti. A i když paní Anna už není mezi námi, věříme, že toto spojení mělo hluboký smysl – pro ni

i pro Natálku.

Dobrovolnictví je tichá, ale nesmírně silná forma pomoci. Nejde o hrdinské výkony, ale o čas, který člověk daruje druhému. O ochotu naslouchat, být přítomen, sdílet radosti i starosti, přinést trochu světla tam, kde je zrovna přítmí. A právě to naši dobrovolníci dělají.

V Charitě Sušice působí dobrovolníci různých věků i zaměření – někteří navštěvují osamělé seniory, jiní pomáhají s akcemi, doprovázejí klienty nebo přispívají svými dovednostmi. Všechny spojuje jedno: chuť být užitečný, být s lidmi a pro lidi. A to je dar, který se nedá vyčíslit.

Natálce ze srdce děkujeme – nejen za čas a energii, ale především za to, jakou lásku a lidskost dokázala paní Anně věnovat.

Děkujeme vám všem, kdo se za nás modlíte, podporujete nás, nebo s námi spolupracujete. Věříme, že právě v propojení farnosti a Charity se odráží živý duch služby, který nevychází jen z povinností, ale z víry, naděje a lásky.

Bc. Lucie Mikulová, Charita Sušice

VÝROČÍ DUCHOVNÍCH PASTÝŘŮ

Kašperské Hory jako významné sídlo střední Šumavy, královské horní město, mívaly od nejstarších dob svého duchovního správce – faráře. Ke společenskému a náboženskému významu místa přispěl během staletí vznik a rozvoj poutních tradic, zejména poutí ke sv. Anně a k Panně Marii Sněžné. Některá zajímavá výročí místních duchovních správců připadají právě na letošní rok 2025.

Duchovní P. František Novák při uvítání diecézního biskupa ThDr. Josefa Hloucha v Kašperských Horách u příležitosti biřmování v červenci 1970.
Foto: Jaroslav Kopelent.

Před 695 lety, Léta Páně 1330, na den sv. Serváce (13. května), zemřel farář původního farního kostela sv. Mikuláše v Kašperských Horách, kněz Friderikus. Názorně o tom vypráví velká třídílná nástěnná gotická malba a latinský nápis v témže chrámu na severní straně kněžiště z roku 1330. Vedle Friderika sloužícího mši je na fresce zpodoben patron kostela sv. Mikuláš, sv. Dorota s Ježíškem a první zakladatel kostela Jan Chugner, patrně jeden z nejbohatších nákladníků místních zlatých dolů. Farář Friderikus je vůbec nejstarší kněz Kašperských Hor, kterého známe nejen podle jména, ale nakonec i podle podoby díky unikátní gotické fresce ve starobylém místním kostele.

Před 40 lety 5. března 1985 zemřel dlouholetý duchovní správce v Kašperských Horách P. František Novák (1920–1985), mimořádně charismatická osobnost, nadaný řečník – znamenitý kazatel, milovník krásné literatury a poezie. I v době režimního útlaku církve a za značně obtížných podmínek si dokázal tento kněz najít prostor k úspěšnému duchovnímu působení. Zvlášť jemu patří díky za nepřerušené

uchování tradice šumavské poutní slavnosti Panny Marie Sněžné. Doslova událostí historického významu (ještě v ohlasu roku 1968) byla za Novákova působení slavnost biřmování v červenci 1970, kdy tuto svátost z rukou českobudějovického biskupa ThDr. Josefa Hloucha v Kašperských Horách přijalo několik stovek mladých lidí z domácích farností i širokého okolí. František Novák v Kašperských Horách působil téměř 34 let. Stal se respektovanou osobností i u „nevěřících". Sborník jeho kázání vydalo nakladatelství Karmášek v Českých Budějovicích v letech 2007 a 2008.

Před 25 lety, 16. dubna 2000, zemřel P. Karel Morzyniec (1919–2000), rodák z polského Jablonce. Ve 40. letech studoval na Jirsíkově gymnáziu a v kněžském semináři v Českých Budějovicích, od mládí se významně angažoval ve skautském hnutí. Na kněze byl vysvěcen 29. 6. 1947. Jako duchovní správce v Kašperských Horách, kde si získal řadu přátel zvláště mezi mladými lidmi, působil v letech 1948–1950. Pro jeho kněžský zápal a oddanost církvi jej zde přímo na faře zatkla Státní bezpečnost. Byl odsouzen a následovala internace v Želivě a Hájku u Prahy. Po opětovném získání státního souhlasu k duchovenské činnosti působil Morzyniec od roku 1956 v Poleni u Klatov a okolí. Na sklonku života pak téměř deset let sloužil řádovým sestrám ve Štěkni u Strakonic.

Vladimír Horpeniak
Muzeum Šumavy

ZE SUŠICE ZA ŘEKOU...

Co se v poslední době událo „v našich" Nuželicích? V sobotu 12. 4. jsme mohli být svědky oslavy zlaté svatby manželů Jaroslavy a Viktora Kůsových. Děkovná mše sv. proběhla u Matky Boží, kde máme aktuálně liturgický azyl, vedl ji br. Petr. Poté jsme se přesunuli do klášterního refektáře, kde měla rodina přichystaná překvapení nejrůznějšího druhu. U fotografií se velmi hezky vzpomínalo na oněch padesát let společného života.

V úterý 15. 4. do kláštera zavítali zaměstnanci Charity Sušice. Br. Petr měl pro ně odpolední duchovní obnovu o milosrdném otci. Paní ředitelka Ing. Štěpánka Brabcová vnímala potřebu duchovního impulzu – a tak jsme zahájili novou tradici. Příští rok by se obnovy mohl ujmout o. Ondřej a pak třeba zase někdo z kapucínů…

Velikonoce tradičně prožíváme ve službě farnostem. I letos jsme se toulali mezi Kolincem, Buděticemi a Petrovicemi. Už poněkolikáté se ve farnosti spoléháme na výpomoc salesiánského kněze Vojtěcha Sivka, který u nás bývá ubytovaný.

Jaroslava a Viktor oslavili padesát let společného života.

Ve čtvrtek 24. 4. se naskytla možnost zavítat do plzeňské katedrály na mši sv.

za zesnulého papeže Františka. Hlavním celebrantem byl o. biskup Tomáš Holub. Br. Petr se „zamíchal“ mezi koncelebranty. V naší diecézi se konalo poděkování za život papeže následující den.

V Rejštejně jsme si 26. 4. zopakovali oslavu zlaté svatby. Tentokrát svůj manželský slib, za asistence br. Petra, obnovovali manželé Jana a Miloš Fialovi. V kostele nás uvítal o. Jenda Kulhánek.

V úterý 29. 4. se v 19 h v refektáři našeho kláštera uskutečnila Pocta Jaroslavu Seifertovi. Výběr z poezie nazvaný podle básně Prsten Třeboňské Madoně doprovodilo houslové trio Šumava Strings. Milovníci Seifertovy poetiky si tak mohli připomenout blížící se 40. výročí úmrtí tohoto českého básníka a nositele Nobelovy ceny. Do celého večera nás uvedl Václav Diviš. Recitace se ujala Lada Kopecká, Margit Divišová, Václav Diviš junior a Václav Diviš senior. A kdo nám připravil hudební zážitek? Kateřina Palátová, Hana Prančlová a Radka Panušková. Byli jsme mile překvapeni, kolik lidí k nám našlo cestu.

Pocta Jaroslavu Seifertovi v refektáři sušického kláštera.

V pátek 2. 5. br. Damián spolu s terciáři vyrazil do Bavorska, do Aufhausenu. Proč? Sušičtí sekulární františkáni už více let mají družbu právě s bavorskými terciáři, vztahy se podařilo navázat díky br. Kryštofovi. Tentokrát se návštěva odehrála v kulisách diecézního setkání: proto v kostele Panny Marie Sněžné sloužil bohoslužbu řezeňský biskup. A pak se v místním klášteře, který je spojený se Služebníky Svaté krve, konala duchovní přednáška. Tu měl pro všechny přítomné kapucín z Altöttingu. Sušická skupina měla s sebou zkušenou tlumočnici, takže jim neuniklo ani slovo.

Ve středu 7. 5. si lidé v Kolinci a okolí připomínali konec druhé světové války, letošní osmdesáté výročí k tomu ještě více vybízelo. Pan starosta Pavel Princ si „vypůjčil“ našeho br. Jana: objížděli jednotlivá místa, kde se vedly boje a kde během nich padli spojenečtí vojáci. Po projevech hejtmana a starosty vedl br. Jan modlitbu za všechny, kdo osvobozovali místní obce. Rovněž žehnal obnovené památníky připomínající oběti první a druhé světové války. Přítomna byla také dobová technika.

Na druhý den byl br. Petr jako kazatel pozván do Strážova, kde probíhala volební kapitula sester františkánek. Na závěr bohoslužby už mohla zaznít papežská hymna: bílý kouř nám oznámil, že máme papeže Lva XIV. Varhanice sr. Anežka totiž na kůru po očku sledovala, jak se to s volbou vyvíjí.

Pátek a sobota (9. a 10. 5.) byly ve znamení cestování do Bratislavy a Pezinku. Br. Damián a Petr se spolu s br. Vojtěchem, Maxmiliánem a Františkem vydali na setkání se slovenskými bratry a zejména s Pietrem Maranesim. Po večerní mši sv. v Bratislavě měl br. Pietro přednášku o modlitbě sv. Františka a sv. Bonaventury. V sobotu pak v Pezinku probíhala Maranesiho přednáška o Testamentu sv. Františka. Akce byla otevřená pro františkánskou rodinu, takže jsme potkávali nejen slovenské spolubratry, ale také různé sestry a terciáře. Setkání bylo wow-skvělé, přednáška taky. Můžete si ji poslechnout na youtubovém kanálu Kapucíni čenl.

Čeští bratři s Maranesim.

Zároveň jsme s bratřími přemýšleli, co by k Maranesiho interpretaci svatého Bonaventury řekl Ctirad Václav Pospíšil. A to jsme netušili, jak se našemu oblíbenému profesorovi systematické teologie krátí jeho pozemský čas. V neděli 18. 5. jsme se dozvěděli, že v ranních hodinách si ho Pán k sobě povolal.

V pátek 23. 5. propukla po celé re-

Ctirad Václav Pospíšil.

publice Noc kostelů. U Sv. Felixe jsme nabízeli skromný program: podívat se na postavené lešení a také na opravenou

část kostela, popř. prohodit pár slov se živým kapucínem. Vzhledem k tomu, že paralelně probíhaly i Sušické slavnosti, lidé průběžně přicházeli po celý večer. Původně jsme měli mít otevřeno od 19. do 21. hodiny, pro velký zájem jsme ještě „otevíračku“ o hodinu prodloužili. Do Sv. Felixe zavítali i místní farníci, aby se potěšili kostelem, do kterého by se už rádi vrátili.

Jak to tedy s opravami a s restaurováním maleb pokračuje? Do poloviny června snad budou malby očištěny, zpevněny a barvy v nich zvýrazněny. Jen se vyskytla jistá „drobnost“: bylo nutné dát hlavy dohromady, jak vyřešit praskliny v kostele. Ty vznikly zhruba před dvaceti lety, kdy město provádělo v blízkosti kostela výkopové práce kvůli kanalizaci. Po poradě se statikem bylo rozhodnuto, že čelní zeď bude zevnitř zpevněna železnými pruty, které se do ní zafrézují. Příští rok se bude staticky zpevňovat přední zeď kostela i z vnější strany. A vypadá to, že by se potom mohly opravit i vnější praskliny, aby do omítky nezatékalo. A pravděpodobně se bude také natírat fasáda. Víc se dozvíme na kontrolním dni, ten je naplánovaný na 12. 6. Pak by se demontovalo lešení a poprosili bychom o pomoc s úklidem…

Bratři kapucíni spolu s malíři.

Momentálně probíhají také na klášteře drobné opravy: okopává se opadávající omítka a na podzim se bude dávat omítka sanační.

Br. Damián se Samuelem se mění v dřevorubce. Pravidelně teď vyrážejí s dvojnápravovým vozíkem na 2,7 t do Horažďovic-Předměstí, kde s dalšími pomocníky prořezávají mladý borový les. Jo, to bude v zimě (za 3-4 roky, tedy až borovice vyschne) v klášteře teplo!

Ve čtvrtek 29. 5. se na kapucínské zahradě sešly děti se svými rodiči. Tentokrát to nebylo kvůli biblické katechezi, jak tomu bývalo po celý rok, ale kvůli společně strávenému času při opékání. Děti si našly i svoji vlastní zábavu: nonstop vyhlídkovou jízdu na vozíku… Tak jsme mohli zahlédnout kousek budoucnosti naší farnosti. A uzeniny z Ponnathu vůbec nebyly špatné.

Bratři s pomocníky „makali“ v lese.

Na druhý den br. Petr vyrazil do Prahy na pohřeb prof. Pospíšila. Liturgii v kostele Panny Marie Sněžné vedl kardinál Duka, přítomni byli i oba českobudějovičtí biskupové a velké množství kněží, jáhnů, chrám byl celý zaplněný. Na přání o. Ctirada Václava se promluvy i vedení pohřebních obřadů zhostil jeho doktorand. Z našich bratří se pohřbu účastnili ještě

br. Kryštof a Pacifik. Na závěr liturgie františkánský provinciál velmi silně mluvil o vzájemném odpuštění a o znovupřijetí prof. Pospíšila mezi bratry. Byl to zapálený a odvážný teolog, cholericky výbušný a zároveň velmi citlivý, lidsky křehký, ale velký srdcař. Omlouváme se všem fanouškům Viktorky nebo Sparty, ale o. Václav byl slávista.

Pohřeb o. C. V. Pospíšila.

Na pouti v Odolence (1. 6.) je jedna zvláštnost, na kterou se těší všechny děti. Je vlastně jedno, kdo slouží mši svatou, o čem je kázání, nebo kdo doprovází liturgii. Ale hlavním tahákem je zmrzlina zdarma. A navíc tu neděli byl Mezinárodní den dětí! Děkujeme za vytvořenou krásnou atmosféru u Panny Marie Pomocné.

Po delším čase jsme se vydali na komunitní výlet. Po pondělní mši sv. 2. 6. jsme vyrazili na základnu v Kájově, kde nám zázemí poskytly křížové sestry. A pak jsme měli téměř dva dny na toulky po Českém Krumlově. Průvodkyni nám dělala místní rodačka a naše kamarádka. Dokonce jsme dostali i slevu při vstupu do klášterního komplexu, mohl za to náš hábit. Základní památky jsme stihli, ale chtělo by to minimálně ještě jeden den… Na zpáteční cestě (3. 6.) jsme to brali

Kaple Panny Marie Pomocné.

přes torzo bývalého kláštera na Kuklově. A pak jsme hledali cestu na blízký hrad Kuglveit… Když jsme se ptali místních, jestli jsme nabrali dobrý směr, tak se ozvalo: „Jdete správně, ale asi o pět set let pozdě…“

Na co se v blízké době můžeme těšit? Když píšeme tyto řádky, tak ještě nevíme, jak moc se vydaří svatodušní vigilie v Kašperských Horách nebo sušické farní

Bratři na výletě v Českém Krumlově.

odpoledne. Než se podaří nové číslo vytisknout, tak už bude i po oslavě desetileté služby o. biskupa Vlastimila a zrovna bude vrcholit Diecézní pouť rodin v Písku. Nicméně se jistě s některými potkáme na liturgii doprovázené Chevrou (22. 6.), na EnterJunioru (21.–26. 7.), na Porciunkuli (2. 8.) nebo na FamilyCampu v Petrovicích (15.–19. 8.). Rádi zveme.

bratři kapucíni

PŘED DESETI LETY POŽEHNAL PAPEŽ FRANTIŠEK IKONY PRO KAŠPERSKÉ HORY

Letos v květnu uplynulo rovných deset let od chvíle, kdy zesnulý papež František pro Kašperské Hory požehnal dvě novodobé malované ikony – Krista Pantokratora a Matky Boží – Salus Populi Romani. Stalo se tak při generální audienci dne 27. května 2015 na náměstí sv. Petra, kdy do Říma s dotyčnými obrazy zavítala skupina věřících z kašperskohorské farnosti za doprovodu tehdejšího administrátora diecéze Mons. Adolfa Pintíře a místního duchovního správce P. Tomase van Zavrela. V té dvojici obrazů má zvláštní význam ikona Bohorodičky, která je kopií slavného římského milostného obrazu Salus Populi Romani (Ochránkyně římského lidu) z římské baziliky Panny Marie Sněžné. Velkým ctitelem tohoto starobylého mariánského obrazu, jehož původ sahá až do 6. století, byl nedávno zesnulý papež František. Před každou apoštolskou cestou, ale i po ní, se vždy před tímto obrazem modlil, kopie tohoto obrazu se často objevovala při jeho bohoslužbách. Této mariánské ikoně František daroval jako zvláštní vyznamenání papežskou zlatou růži. Františkovou zásluhou se tento posvátný obraz stal ochranným symbolem nejen Říma, ale i celého světa. O Františkově úctě k Panně Marii Sněžné svědčí i skutečnost, že se nechal pohřbít právě v římské bazilice Santa Maria Maggiore –

Svatý otec František žehná na náměstí sv. Petra v Římě ikony Krista a Panny Marie pro Kašperské Hory, foto: L´Osservatore Romano (tiskový orgán Sv. stolce).

Panny Marie Sněžné v blízkosti tohoto milovaného mariánského obrazu. Myšlenka pořízení kopie této ikony pro Kašperské Hory vycházela ze skutečnosti, že Kašperské Hory jsou stále živým poutním místem s poutním kostelem Panny Marie Sněžné, který zde byl postaven podle římského příkladu baziliky Panny Marie Sněžné. Místní farnosti i poutníkům má tato papežem požehnaná mariánská ikona připomínat úzkou spjatost naší církve s Římem ale i se Svatým otcem. Zároveň je tento obraz výzvou k obnovení a prohloubení mariánské úcty.

Vladimír Horpeniak
Muzeum Šumavy Kašperské Hory

Již několik let sbíráme na Andělíčku finanční prostředky na opravu kaple. Na opravy se podařilo získat zatím více něž 1 mil. Kč, chtěl bych všem dárcům poděkovat za podporu. Za několik let otevřeného Andělíčku místo navštívilo tisíce poutníků. O letošních prázdninách neplánujeme pravidelné nedělní prohlídky, které v minulosti probíhaly vždy od 14.00 do 16.00 hodin. V roce 2025 po sušické pouti budou konečně zahájeny stavební opravy kaple. Farnost zahájila úspěšná jednání s městem Sušice a českobudějovickým biskupstvím o finanční podpoře. V letošním roce by měla firma Rynostav ze Sušice zahájit opravu střech. Plánuji oslovit všechny občany Sušice prostřednictvím Sušických novin, případně přes letákové zásilky do všech poštovních schránek – s úmyslem poskytnout všem zájemcům informace o rekonstrukci kaple, abychom vybrali zbývající peníze na dokončení opravy fasády. Věřím, že každý Sušičan má kapli ve svém srdci a rád přispěje na její záchranu a zkrášlení. Je naší povinností uchovat dědictví našich předků. Věřím, že v letošním roce dojde k plánovanému celodennímu otevření kostela sv. Václava a časem i k otevření kaple Andělů strážných, tak aby poutníci mohli prožít chvíle ticha a modlitby v kteroukoliv denní dobu.

Foto: facebook Přátelé Andělíčku.

Co můžete zažít na Andělíčku:

- Od 5. června jsou na Andělíčku opět pravidelné mše svaté, každý čtvrtek od 18.00 hodin.
- Ve čtvrtek 19. června bude na Andělíčku slavnost Těla a krve Páně.
- Město Sušice ve spolupráci s Destinací Sušicko mívá pravidelné pondělní prohlídky města, při kterých je možné navštívit i Andělíček.
- Mimořádné prohlídky pro větší skupiny poutníků je možné domluvit na tel. +420 606 760 356.

Ať vás všechny chrání vaši strážní andělé.

Za Přátele Andělíčku, Čeněk Šebesta

KŘÍŽOVKA

Po vyluštění tajenky se dozvíte název vašeho oblíbeného periodika.

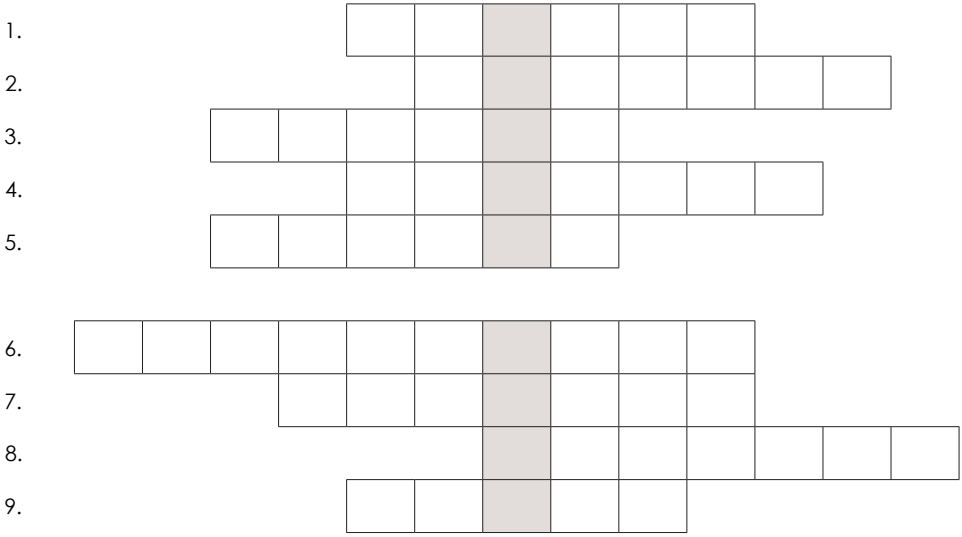

1. Malá nádoba na pití.
2. Oblíbené jídlo kocoura Garfielda.
3. Strunný nástroj.
4. Nádoba, ve které vaříme vodu.
5. Člověk vyrábějící hrnce.
6. Šperk.
7. Spojující hmota.
8. Zelený drahokam.
9. Sladká brambora.

Úspěšný luštitel může napsat příspěvek do dalšího čísla Farního listu a poslat ho do redakce. Děkujeme.

Křížovku vypracoval Jan Marek.

Z FARNÍ FOTOGALERIE

První svaté přijímání.

O. Ondřej se při farním odpoledni ujal grilování.

Společná hra na duchovním setkání v Nepomuku.

Komentované prohlídky jsou celoročně **každou sobotu** od 11.00 h. V červenci a v srpnu budou prohlídky **navíc** i v pondělí, ve středu, v pátek a v neděli od 16.30 h. Během prázdnin bude také několik nočních prohlídek. Termíny zveřejníme na www.pratelemourence.cz.

ČERVENEC

So 5. 7.
14 až 17 h
Dětský den na Mouřenci na téma „20 let pohádky Anděl Páně, která vznikla i na Mouřenci".

Ne 6. 7.
14.00 h
Mše sv. za šumavské dobrodince s P. Jendou Kulhánkem.

Ne 6. 7.
19.30 h
Koncert skupiny Žalman a spol. Předprodej na www.sirkus.cz.

Čt 10. 7.
18.00 h
Kytarová noc na Mouřenci – 18.15 h – Petr Mazel (písničkář), 19.15 h – Adam Pavlíček (od klasické k moderní kytaře), 20.30 h – Simon and Garfunkel revival (Pavel Křivák a Adam Kubát, Brno). Po skončení (cca 22.00 h) bude noční prohlídka při svíčkách.
Předprodej na www.sirkus.cz.

Po 14. 7.
20.00 h
Cimbálová muzika Milana Broučka a Vlaďka Bauerová (vážná, filmová i populární hudba). Předprodej na www.sirkus.cz.

Pá 25. 7.
19.30 h
(Nejen) Muzikálový Mouřenec: písně z Jesus Christ Superstar a dalších muzikálů (sólisti DJKT Plzeň – Pavel Režný, Charlotte Režná, Pavel Klimenda).

Po 28. 7.
19.30 h
Koncert Jiří Pavlica a Hradišťan. Předprodej na www.sirkus.cz.

SRPEN

Pá 1. 8.
19.30 h
Duo Bárka (Pavel Barnáš – violoncello, Ivana Pokorná – keltská harfa) a dívčí soubor Totál Vokál. Předprodej na www.sirkus.cz.

So 9. 8.
19.30 h
Gotický Mouřenec – přednáška prof. Royta o freskách, v jednání i možné prohlídky gotického zvonu – pokud se podaří provést nutné úpravy ve věži. Info na www.pratelemourence.cz.

Ne 10. 8.
19.00 h
Koncert skupiny Nezmaři. Předprodej na www.sirkus.cz.

Čt 14. 8.
22.00 h
Barokní Mouřenec – varhanní koncert Jany Havlíčkové a prohlídky kostnice při svíčkách.

Pá 22. 8.
19.30 h
Koncert skupiny Elias.

O. Ondřej děkuje všem, kdo pomáhali při úklidu kaple Anděla Strážce, a také je vděčný za pomoc při přípravě farního odpoledne.

Ve čtvrtek už teď bývá na Andělíčku **pravidelná mše sv.** v 18.00 h.

So 14. 6. V sobotu od 10.00 h se v Písku koná **Diecézní pouť rodin**. Podrobnější informace najdete na webu www.dieceznipout.cz.

Ve stejný den slaví od 10.00 h **Diecézní centrum života mládeže Ktiš** své třicáté narozeniny. Více naleznete na www.ktispromlade.cz.

Ne 15. 6. **Poutní mše sv. v Čepicích** se uskuteční od 9.30 h. Proto nebude mše sv. v Buděticích.

Po 16. 6. **Horažďovické chvály** se konají od 19.00 h.

Čt 19. 6. Od 18.00 h oslavíme na Andělíčku **slavnost Těla a krve Páně**.

Ne 22. 6. Ve 12.00 h začíná **pouť ve Svojšicích** ze slavnosti sv. Jana Křtitele.

Ne 22. 6. **Výročí posvěcení kostela sv. Vintíře** na Dobré Vodě si připomeneme slavnostní bohoslužbou ve 14.00 h.

Ne 22. 6. **Večerní kapucínskou liturgii** v 18.00 h doprovodí kapela Chevra.

So 28. 6. V 15.00 h začíná **pouť v Albrechticích** ze slavnosti sv. Petra a Pavla.

Ne 29. 6. **Poutní mše sv. v Buděticích** ze slavnosti sv. Petra a Pavla se koná od 9.30 h.

Ne 29. 6. Od 10.30 h začíná **poutní mše sv. v Petrovicích** ze slavnosti sv. Petra a Pavla.

So 2. 8. **Slavnost Panny Marie Andělské** z Porciunkule; mše sv. v 9.00, 11.00 a v 18.00 h.

Pá 15. 8. až Út 19. 8. **FamilyCamp v Petrovicích**; Srdečně zveme na dopolední i odpolední katecheze a také na večerní chvály.

Kapucínské bohoslužby jsou aktuálně přesunuté z kláštera k Matce Boží, tedy do kostela Nanebevzetí Panny Marie.

Adorace u Matky Boží je každou sobotu od 19.00 h.

Informace, jak je možné získat plnomocné odpustky ve Svatém roce, najdete na farním webu a na nástěnce před kostelem.

Vydává Římskokatolická farnost Sušice, Bašta 54, 342 01 Sušice
tel.: 376 523 368, e-mail: info@farnostsusice.cz
č. ú.: 821 360 329 / 0800
https://www.farnostsusice.cz
redaktor/sazba: Tomáš Jahoda, korektura: br. Petr Petřivalský OFMCap.
e-mail: farnilist@farnostsusice.cz
Farní list č. 2 / 2025 (220), vyšel dne 14. 6. 2025.